

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010148
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4316010148.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného X.. S. U., pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného X.. S. U., proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 3. 7. 2019 sp. zn. 4T/22/2016 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. 6. 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X.. S. U. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný X.. S. U. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: napriek tomu, že mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 24.06.2005 sp. zn. 12C/27/04-43, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/272/2009-139 zo dňa 31.03.2010, právoplatným dňa 07.05.2010, vykonateľným dňa 11.05.2010 ako odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť pohľadávku v sume 547,143,-Sk (18.161,82 eur) s 10 % úrokom z omeškania od 22.05.2004 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 27.355,-Sk (908,02 eur) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku navrhovateľovi I. televízia, nástupcom, ktorého je W. a televízia I., so sídlom K. dolina, D. a napriek tomu, že dňa XX.XX.XXXX mu bolo súdnym exekútorom K.. A. J. doručené upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 1337/11-30 zo dňa 28.05.2012, ktorým mu bolo okrem iného zakázané nakladať so svojim majetkom podliehajúcim exekúcii okrem uspokojenia pohľadávky oprávneného I., jej príslušenstva a trov exekúcie, dňa 02.07.2012 darovacou zmluvou, ktorej vklad do katastra nehnuteľností Správy katastra nehnuteľností Levice bol povolený rozhodnutím zo dňa 07.08.2012 pod č. V-2715/2012, bezodplatne previedol svoje nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území N., obec N., okres Q. vedené v katastri nehnuteľností na LV č. XXX a to rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele číslo XXXX/XX, príslušné pozemky parc. číslo XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX mX a parc.č. XXXX/XX - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX mX do vlastníctva spoločnosti E. s.r.o., so sídlom N. XXX X.: XXXXXXXX, v ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, pričom hodnota prevedených nehnuteľností ku dňu 02.07.2012 bola určená na 71.990 eur, čím takýmto konaním čo aj čiastočne zmaril vymożenie priznanej pohľadávky a spôsobil tak škodu poškodenému W. a televízia I., so sídlom K. A., XXX XX D., X.: XX XXX XXX najmenej vo výške 18 161,82 eur, pričom Okresný súd Levice rozsudkom sp. zn. 11C 235/2013 zo dňa 26.6.2014, právoplatným 25.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co 302/2017 určil, že predmetná darovacia zmluva je voči W. a T. I. neúčinná.

Za to bol obžalovanému podľa § 239 ods. 3 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienene odložený podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil a poukázal v ňom na skutočnosť, že je obeťou politického prenasledovania od roku 1990, napriek tomu, že sám stál na úplnom začiatku našej štátnosti. Konštatoval, že sú porušované jeho základné ľudské práva v zmysle Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov ako i Ústavy Slovenskej republiky. Pejoratívne sa vyjadroval na adresu súdov Slovenskej republiky, prokuratúry, polície ako i na jednotlivých sudcov a konštatoval, že napadnutý rozsudok je vedomou trestnou činnosťou organizovanej skupiny voči jeho osobe. Ku kauze sp. zn. 12C/27/2004, ktorou celá vec začala uviedol, že sa jednalo o pracovno-právny vzťah, čo vtedajší sudca nepochopil a z toho dôvodu neuznáva tento rozsudok, je nezákonný a preto nemohol spáchať skutok kladený mu za vinu. Vznesené obvinenie voči nemu je nedôvodné, je nevinný, rozsudok bol vyhlásený v jeho neprítomnosti a konštatoval, že prokurátorka v obžalobe poukázala na neexistujúci rozsudok sp. zn. 12C/27/2004-33, keďže na liste 33 sa v uvedenom spise nenachádza žiadny rozsudok. Zdôraznil, že zástupkyňa poškodenej RTVS sa nevedela presne vyjadriť k predmetnej veci a ani predložiť nejaký doklad, že má pohľadávku voči nemu a že ho vyzvali na úhradu škody. Z toho dôvodu považuje exekúciu vedenú proti nemu v rozpore so zákonom, Ústavou Slovenskej republiky a právom Európskej únie. Konštatoval, že aj žiadosť o udelenie poverenia doručená na Okresný súd Levice dňa 3. 5. 2012 je neplatná, keďže neexistuje exekútor, ktorého DIČ je 66 09 21 60 61. Vzniesol tiež námietku premlčania, že obžaloba bola podaná po viac ako troch rokoch. Konštatoval, že okresný súd postupoval v rozpore so zásadou in dubio pro reo a na základe toho podal odvolanie a domáhal sa, aby krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila poškodená spoločnosť W. s tým, že trvá na tom, že obžalovaný sa dopustil skutku kladeného mu za vinu, týmto naplnil znaky žalovaného trestného činu s poukazom na výsledok sporu vedeného pod sp. zn. 12C/27/2004 na Okresnom súde Bratislava IV. a s poukazom na exekučné konanie EX 1337/11. Uviedla, že obžalovaný jej bol povinný zaplatiť sumu 18.161,82 eur s 10% úrokom z omeškania a trovy konania vo výške 908,02 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, čo obžalovaný neurobil, preto bol podaný návrh na začatie exekúcie u K.. A. J.. Poukázala na to, že obžalovaný si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie daň 20. 6. 2012 a po jeho doručení bezodplatne previedol svoje nehnuteľnosti evidované na Q. vlastníctva č.XXX v katastrálnom území N. na svoju obchodnú spoločnosť, ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, čím zmaril uspokojenie ich pohľadávky. Vyjadrila súhlas s rozhodnutím súdu I. stupňa a zdôraznila, že ku dňu prevodu týchto nehnuteľností bola hodnota ich pohľadávky voči obžalovanému vo výške 35.833,45 eur a exekúcia bola vedená na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Požiadala, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný sa k vyjadreniu poškodenej spoločnosti písomne vyjadril, pričom opätovne poukazoval na to, že sa na ňom pácha zločin už od roku 1990, že existujeme v bezprávnom štáte a požiadava o pomoc aj európsku prokurátorku. Konštatoval, že z nepráva sa nemohlo zrodiť právo. Na záver uviedol, že dúfa, že krajský súd spravodlivo a čestne o veci rozhodne.

Obžalovaný X.. S. U. na verejnom zasadnutí uviedol, že je nevinný, nič nespáchal, štát voči nemu už 30 rokov bezprávne koná a poukázal na nesprávny postup sudcu JUDr D.. Namietol, že v skutku v obžalobe bol zle označený rozsudok Okresného súdu v D. a súd nemal oprávnenie toho zmeniť. Konštatoval, že exekúcia je absolútne neplatná. Na záver uviedol, že skutok sa nestal, navrhol vypočuť svedkyňu S.. O. J. a preveriť, prečo došlo v civilnom konaní k zmene zákonnej sudkyne. Navrhol, aby krajský súd celú vec zamietol a vzniesol námietku premlčania.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, stotožnila sa aj s odôvodnením tohto rozsudku ako i s uloženým trestom a preto odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (obžalovaným) podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré

im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne pritom len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý čo aj len čiastočne, zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení alebo inak odstráni čo aj len časť svojho majetku a uvedeným činom spôsobí väčšiu škodu.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochyb o tom, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku a skutok bol správne právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., poukazujúc na vyššie uvedené znenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, tento v písomnom zdôvodnení odvolania napáda všetky výroky, ako i konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. V zásade spochybňuje vykonané dôkazy a podsúva súdu vlastné hodnotenie dôkazov s námietkami, že nebolo vykonané dokazovanie dostatočným spôsobom, najmä namieta (odhliadnuc od jeho pejoratívneho vyjadrovania sa na adresu súdov, sudcov, prokuratúru, príslušníkov polície ako i vyššie postavených štátnych činiteľov) platnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 12C/27/2004 a v nadväznosti na to i celého exekučného konania vedeného proti nemu pod sp. zn. EX 13337/2011 exekútorom Mgr. A. J.. Spochybňuje správnosť postupu uvedeného okresného súdu i exekútora s tým, že sa nemohol dopustiť žiadneho trestného činu, keďže na základe neplatného rozsudku, nie je možné založiť právo a platné exekučné konanie. Vzniesol tiež námietku premlčania z dôvodu, že obžaloba bola na súd podaná po viac ako troch rokoch a tiež exekútor podal návrh na vydanie poverenia na príslušný súd po lehote uvedenej v § 44 Exekučného poriadku.

S touto obranou obžalovaného sa súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal v súlade s Trestným poriadkom, podrobne rozviedol dôvody, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

K vine obžalovaného nadriadený súd nad rámec súdu I. stupňa poukazuje, že táto bola jednoznačne preukázaná jednak výpoveďou obžalovaného, ako i výsluchom zástupkyne poškodenej spoločnosti a v neposlednom rade, s poukazom na charakter spáchaného skutku, listinnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní a pripojenými spismi.

Obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že sa skutku nedopustil, i keď previedol svoju nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území Podlužany vedenú v katastri nehnuteľností na LV č. XXX ako rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele číslo XXXX/XX s príslušnými pozemkami - parc. číslo XXXX/X - zast. plochy a nádvorí o výmere XXX mX a parc.č. XXXX/XX - zast. plochy a nádvorí o výmere XXX mX do vlastníctva spoločnosti E. s.r.o., so sídlom N. XXX X.: XXXXXXXX, ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, nie je právne relevantná.

S jeho názorom nemožno súhlasiť. Bez ohľadu na dôvody, pre ktoré obžalovaný neuznáva rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 12C/27/2004 zo dňa 24. 6. 2005, toto nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 5. 2010 a vykonateľnosť dňa 11. 5. 2010 na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn.

4Co/272/2009 zo dňa 31. 3. 2010. I keď obžalovaný nesúhlasil s právnymi názormi vyjadrenými v týchto rozsudkoch, keďže nadobudli právoplatnosť, bol povinný ich rešpektovať a v zmysle ich rozhodnutí uhradiť poškodenej W. (dnes právnemu nástupcovi W.) pohľadávku vo výške 547.143,- Sk (v prepočte 18.161,82 eur) spolu s 10% úrokom z omeškania od 22. 5. 2004 do zaplatenia a trovy konania vo výške 27.355,- Sk (v prepočte 908,02 eur) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z uvedeného dôvodu nebola poškodená spoločnosť žiadnym spôsobom povinná vyzývať obžalovaného na úhradu dlhu (čo namietala aj v písomnom odvolaní). Pokiaľ poškodená spoločnosť podala návrh na výkon exekúcie, pretože obžalovaný nezaplatil svoj dlh riadne a včas v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu, mala na to zákonný nárok a právo a postupovala v súlade s príslušnými zákonmi I. republiky.

Obžalovaný bol tiež povinný rešpektovať povinnosti a príkazy udelené mu v upovedomení o začatí exekučného konania č. EX 1337/11-30 zo dňa 28. 5. 2012, ktorým mu bolo okrem iného zakázané nakladať so svojim majetkom podliehajúcim exekúcii za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného I. televízia, jej príslušenstva a trov exekúcie, ktoré si prevzal dňa XX. 6. 2012, čo aj sám priznal. Napriek tomu (resp. práve z tohto dôvodu) dňa 2. 7. 2012 darovacou zmluvou, ktorej vklad do katastra nehnuteľností Správy katastra nehnuteľností Levice bol povolený rozhodnutím zo dňa 7. 8. XXXX pod č. V-XXXX/XXXX (č. I. 75 - 80 spisu), bezodplatne previedol svoje nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území N., obec N., okres Q. vedené v katastri nehnuteľností na LV č. XXX a to rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele číslo XXXX/XX s príslušnými pozemkami parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX mX a parc. č. 11X8/17 - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m2 do vlastníctva spoločnosti E. s.r.o., so sídlom N. XXX, X.: XXXXXXXX, ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom.

Hodnota prevedených nehnuteľností ku dňu 2. 7. 2012 bola určená znaleckým posudkom na sumu 71.990,-eur a výška pohľadávky poškodeného je 18.161,82 eur spolu s 10% úrokom z omeškania od 22. 5. 2004 do zaplatenia a trovy konania vo výške 908,02 eur, z čoho je zrejmé, že ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu obžalovaného spočívajúceho v bezodplatnom prevode uvedených nehnuteľností na jeho spoločnosť, mohol byť celý nárok poškodenej spoločnosti v rámci exekučného konania uspokojený. Takýmto konaním teda obžalovaný čo aj len čiastočne zmaril vymoženie priznanej pohľadávky a spôsobil tak škodu poškodenej spoločnosti W. I. škodu vo vyššie uvedenej výške.

Krajský súd tiež dáva do pozornosti, že Okresným súdom Levice rozsudkom sp. zn. 11C 235/2013 zo dňa 26. 6. 2014, právoplatným dňa 25. 11. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co 302/2017 bolo určené, že predmetná darovacia zmluva je voči W. neúčinná.

Z uvedených dôvodov, napriek tomu, že obžalovaný absolútne neuznáva rozsudky civilných súdov a celé exekučné konanie považuje za neplatné, krajský súd konštatuje, že nie je oprávnený preskúmať správnosť právoplatných rozhodnutí civilných súdov. Týmto je viazaný. Okrem toho poukazuje aj na to, že uvedená vec obžalovaného vedená na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 12C/27/2004 prešla všetkými inštanciami vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 12C/27/2004 - 43, na č. I. 40-41 spisu, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Co/272/2009 na č. I. 43-44 spisu, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/167/2010 na č. I. 45-49 spisu). Krajský súd nemá v tomto trestnom konaní právomoc do uvedených už právoplatných civilných rozhodnutí zasahovať. Rovnako je tomu aj vo vzťahu k exekučnému konaniu. Príslušný súd i exekútor postupovali podľa zákona a pokiaľ bolo vydané súdom poverenie exekútorovi Mgr. A. J. a tento vydal rozhodnutie o začatí exekučného konania a doručil o tom upovedomenie obžalovanému ako povinnej osobe (dňa 20. 6. 2012) s poučením, že nie je oprávnený nakladať so svojim majetkom podliehajúcim exekúcii za súčasného poučenia o trestno-právnych následkoch takéhoto konania (č. I. 36 - 39 spisu), bolo vecou obžalovaného ako tieto skutočnosti vyhodnotil. Každopádne sa porušením zákazu nakladania s týmto majetkom v rozpore s exekučným konaním, dopustil žalovaného prečinu poškodzovania veriteľa na úkor poškodenej spoločnosti a to vo výške celej pohľadávky poškodenej spoločnosti, t.j. 18.161,82 eur, keďže nehnuteľný majetok, ktorý bol predmetom prevodu, hodnotou prevyšoval výšku tejto pohľadávky a obžalovaný nevlastnil iný majetok, z ktorého by mohla byť poškodená spoločnosť v exekučnom konaní uspokojená.

Podstata celého protiprávného konania obžalovaného spočívala v tom, že napriek prevzatíu upovedomenia o začatí exekúcie a zákazu nakladať so svojim majetkom dňa 20. 6. 2012, prakticky ihneď dňa 2. 7. 2012 (t.j. o 12 dní) previedol všetky svoje nehnuteľnosti na svoju obchodnú spoločnosť, čím sám o majetok neprišiel, keďže je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti E. s.r.o. (viď výpis

z obchodného registra na č. I. 66 - 67 spisu) a zároveň znemožnil uspokojenie svojho veriteľa, z čoho vyplýva jeho nepriamy úmysel v zmysle ustanovenia § 15 písm. b/ Tr. zák.

Takto naplnil obžalovaný všetky znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a s ohľadom na výšku pohľadávky poškodenej spoločnosti, ktorej uspokojenie zmaril, aj znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu podľa ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s ohľadom na § 125 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania vypočutím svedkyne S.. O. J. a S.. W. D. k otázkam týkajúcim sa rozhodovania Okresného súdu Bratislava IV. vo veci 12C/27/2004, tieto nie je krajský súd v trestnom konaní oprávnený preskúmať, preto návrhy na doplnenie dokazovania zamietol ako nedôvodné a právne irelevantné vo vzťahu ku skutku kladenému mu za vinu. Krajský súd dopĺňa, že nevykonanie dôkazu alebo odmietnutie vykonať konkrétny dôkaz nezakladá porušenie práv na obhajobu (ako namieta obžalovaný), pokiaľ bolo o ňom najneskoršie do právoplatného skončenia veci rozhodnuté. Nevyhovenie návrhom na vykonanie dôkazov v rozsahu predstáv obžalovaného a obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por., rozhodne nepatrí medzi porušenie práva na obhajobu.

K námietke obžalovaného, že nebola zachovaná totožnosť skutku, keďže súd I. stupňa upravil v skutkovej vete spisovú značku rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV. z 12C/27/04-33 na 12C/27/04-43, krajský súd konštatuje, že išlo iba o opravu zrejmej nesprávnosti, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania. Je potrebné uviesť, že skutkom sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Skutok zahrnutý v „skutkovej vete“ musí vykazovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska právnej kvalifikácie. Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku uvedenom v obžalobe, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť úplná zhoda. Súd musí s ohľadom na vykonané dôkazy reagovať a má povinnosť premietnuť výsledky dokazovania do skutkovej vety, čím zákonite dochádza k modifikácii skutku. Totožnosť skutku teda neznamená úplnú identitu od začiatku trestného stíhania až do jeho skončenia. Naopak, s ohľadom na vykonané dokazovanie a postupné odkrývanie trestnej činnosti je zjavné, že musí dôjsť k spresneniu skutku a tým aj k jeho modifikácii, keď niektoré skutočnosti môžu zo skutku vypadnúť, iné pribudnúť. Totožnosť skutku je pritom zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a jeho následku. Ak je aspoň sčasti zachované konanie alebo jeho následok, resp. oboje, nedochádza k narušeniu totožnosti skutku. Z uvedeného vyplýva, že skutok opísaný v obžalobe a v napadnutom rozsudku je totožný, i keď došlo k čiastočnej úprave v spresnení spisovej značky. Z tohto dôvodu považoval krajský súd predmetnú námietku obžalovaného za právne irelevantnú a ničím nepodloženú.

Pokiaľ ide o námietku premlčania obžalovaného, je potrebné uviesť, že podľa § 87 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby päť rokov, ak bola horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky. V danom prípade pri trestnom čine poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 3 Tr. zák., je horná hranica trestnej sadzby tri roky, preto s ohľadom na skutočnosť, že vo veci bolo vznesené obvinenie obžalovanému dňa 12. 3. 2015 (č. I. 99 spisu) a skutok sa stal 2. 7. 2012, nedošlo k uplynutiu premlčacej doby. Krajský súd dáva do pozornosti obžalovaného, že nie je rozhodné vo vzťahu k plynutiu premlčacej lehoty, kedy bola podaná obžaloba, ale kedy bolo vznesené obvinenie a to v zmysle ustanovenia § 87 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Z uvedených dôvodov sa krajský súd s argumentáciou obžalovaného vo vzťahu k námietke premlčania nemohol stotožniť.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľa a všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, keďže bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nezistiac dôvod na postup podľa zásady „in dubio pro reo“. Rovnako i konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého rozsudku prebiehalo podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, napriek nespočetným námietkam obžalovaného a jeho tvrdeniu, že ho súdy Slovenskej republiky už od roku 1990 protiprávne „prenasledujú“.

Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku, je potrebné k odvolacím námietkam obžalovaného uviesť, že na základe vykonaných dôkazov je nutné konštatovať, že prejednávaný skutok bol správne právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., keďže ako bolo vyššie uvedené, jeho konanie napĺňa všetky zákonné znaky tejto skutkovej podstaty.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd I. stupňa správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. a správne mu ukladal trest postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., keď mu znížil hornú hranicu pôvodnej trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu, t.j. bol ukladal mu trest v rámci trestnej sadzby 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace. Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému postačí na jeho nápravu trest mu uložený súdom I. stupňa pri samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov s tým, že výkon trestu mu bol správne podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na samej dolnej hranici v trvaní 1 rok. Takto uložený trest považuje krajský súd za zákonný, spravodlivý a primeraný s ohľadom na skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí akoby nebol súdne trestaný a pokiaľ ide o register priestupkov, v tomto má zaznamenaných síce 10 priestupkov, avšak všetky spáchal na úseku cestnej premávky, čo nemá žiadny súvis s prejednávanou trestnou činnosťou.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.